

## II

*(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)*

## RAAD

## RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 24 februari 1981

betreffende de harmonisatie van de procedures voor de uitvoer van communautaire goederen

(81/177/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE  
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement <sup>(1)</sup>,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité <sup>(2)</sup>,

Overwegende dat de Gemeenschap is gegrondvest op een douane-unie;

Overwegende dat, onverminderd de overgangsbepalingen vervat in titel I, hoofdstuk 1, van het vierde deel van de Toetredingsakte van 1972, de invoering van deze douane-unie in hoofdzaak wordt geregeld in titel I, hoofdstuk 1, tweede afdeling, van het Verdrag; dat dit hoofdstuk een samenstel van nauwkeurige voorschriften omvat, in het bijzonder ten aanzien van de afschaffing van de douanerechten tussen de Lid-Staten, de vaststelling en de geleidelijke invoering van het gemeenschappelijk douanetarief, alsmede de autonome wijzigingen of schorsingen van de rechten van dat tarief;

Overwegende dat in artikel 27 van het Verdrag weliswaar wordt bepaald dat de Lid-Staten vóór het einde van de eerste etappe voor zover noodzakelijk overgaan tot het nader tot elkaar brengen van hun

wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op douanegebied, maar dat dit artikel aan de Instellingen van de Gemeenschap niet de bevoegdheid verleent dwingende bepalingen ter zake vast te stellen; dat, bij het diepgaande onderzoek waartoe met de Lid-Staten werd overgegaan, echter de noodzaak is gebleken in bepaalde sectoren door middel van dwingende communautaire besluiten de maatregelen vast te stellen die onontbeerlijk zijn voor de invoering van douanevoorschriften welke de uniforme toepassing waarborgen van de diverse communautaire maatregelen waartoe het goederenverkeer tussen de Gemeenschap en derde landen aanleiding geeft;

Overwegende dat de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten procedure-regels voor de uitvoer van goederen omvatten, welke voornamelijk op nationale overwegingen zijn gebaseerd; dat daarin bijgevolg niet altijd voldoende rekening wordt gehouden met de eisen van de douane-unie waarop de Gemeenschap is gegrondvest;

Overwegende dat die bepalingen bovendien in sommige gevallen aanzienlijke verschillen vertonen die tot gevolg hebben dat zowel de rechten bij uitvoer als de andere communautaire maatregelen waartoe de uitvoer van communautaire goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap aanleiding kan geven, onder verschillende voorwaarden worden toegepast; dat de verschillen in behandeling welke hieruit voor de exporteurs van de Gemeenschap voortvloeien naar gelang van de Lid-Staat waar de douaneformaliteiten met betrekking tot de uitvoer plaatsvinden, verlegging van het handelsverkeer en kunstmatige verplaatsing van activiteiten kunnen veroorzaken;

<sup>(1)</sup> PB nr. C 34 van 11. 2. 1980, blz. 116.

<sup>(2)</sup> PB nr. C 83 van 2. 4. 1980, blz. 10.

Overwegende dat die bepalingen rechtstreeks van invloed zijn op de totstandbrenging en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat het, rekening houdend met de mate waarin de douane-unie is verwezenlijkt, noodzakelijk is dat er, tenminste in de vorm van een richtlijn, gemeenschappelijke procedureregels worden vastgesteld voor de uitvoer van communautaire goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap;

Overwegende dat deze gemeenschappelijke regels een juiste toepassing mogelijk moeten maken zowel van de rechten bij uitvoer als van de andere communautaire maatregelen waartoe de uitvoer van communautaire goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap aanleiding kan geven: dat iedere overbodige formaliteit daarbij echter achterwege dient te blijven; dat deze regels bovendien soepel genoeg moeten zijn om te kunnen worden aangepast aan de verschillende omstandigheden en de ontwikkeling van de administratieve techniek, met name op het vlak van de informatica;

Overwegende dat het van belang is de uniforme toepassing van deze gemeenschappelijke regels te waarborgen en daartoe een communautaire procedure aan te nemen waardoor de nodige uitvoeringsbepalingen binnen een redelijke termijn kunnen worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

#### *Artikel 1*

1. Onverminderd de bijzondere bepalingen welke in het kader van specifieke douanevoorschriften of in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn of zullen worden vastgesteld, worden bij deze richtlijn de regels vastgesteld die moeten worden opgenomen in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten met betrekking tot de uitvoer uit het douanegebied van de Gemeenschap van goederen welke voldoen aan de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag gestelde voorwaarden.

Met bestemming Helgoland verzonden goederen worden niet beschouwd als uitgevoerd uit het douanegebied van de Gemeenschap.

2. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) rechten bij uitvoer: de landbouweffingen en andere belastingen bij uitvoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die uit hoofde van artikel 235 van het Verdrag

van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;

b) douanekantoor: ieder kantoor dat bevoegd is om de in artikel 2 bedoelde aangifte ten uitvoer te aanvaarden.

3. Als één enkel goed worden beschouwd de onderdelen van een fabrieksinstallatie die, overeenkomstig de besluiten die ter zake zijn vastgesteld krachtens Verordening (EEG) nr. 1736/75 van de Raad van 24 juni 1975 betreffende de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten<sup>(1)</sup>, onder één enkele rubriek vallen in de goederennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap (NIMEXE).

### TITEL I

#### ALGEMENE PROCEDURE

##### *Artikel 2*

Om de in artikel 1, lid 1, bedoelde goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap te kunnen uitvoeren, moet bij een douanekantoor onder de in deze richtlijn omschreven voorwaarden een uitvoeraangifte, hierna „aangifte” te noemen, worden ingediend.

De natuurlijke of rechtspersoon die de aangifte doet wordt hierna „aangever” genoemd.

##### *Artikel 3*

1. De aangifte moet schriftelijk worden gedaan door middel van een formulier dat overeenkomt met het officiële model dat door de bevoegde autoriteiten is vastgesteld met inachtneming van de ter zake vigerende communautaire bepalingen. Zij moet worden ondertekend en de vermeldingen bevatten welke nodig zijn voor de identificatie van de goederen en, in voorkomend geval, voor de toepassing van de rechten bij uitvoer en de andere bepalingen die gelden voor de uitvoer van de betrokken goederen.

2. Bij de aangifte moeten alle documenten worden gevoegd welke moeten worden overgelegd om een juiste toepassing van de rechten bij uitvoer en de andere bepalingen die gelden voor de uitvoer van de betrokken goederen mogelijk te maken.

<sup>(1)</sup> PB nr. L 183 van 14. 7. 1975, blz. 3.

*Artikel 4*

Voor het doen van de aangifte, en voor zover de uit te voeren goederen onder een douaneregeling vallen, geeft de douane, op de door haar vast te stellen voorwaarden, toestemming om bedoelde goederen vooraf te onderzoeken en monsters te nemen.

*Artikel 5*

1. De uit te voeren goederen moeten worden aangeboden bij een douanekantoor in de Gemeenschap, dat, overeenkomstig de geldende bepalingen van de Lid-Staat waar genoemd kantoor onder ressorteert, bevoegd is voor het vervullen van de betreffende uitvoerformaliteiten.

Wanneer goederen reeds bij het vertrek bestemd zijn om van een Lid-Staat naar een bepaald derde land te worden uitgevoerd, kunnen de bevoegde autoriteiten van die Lid-Staat eisen dat die goederen worden aangeboden bij een bevoegd douanekantoor dat onder die Lid-Staat ressorteert.

2. De aangifte moet worden ingediend bij het douanekantoor waar de goederen zijn aangeboden. Dit kan gebeuren zodra deze aanbieding heeft plaatsgehad.

De douane kan evenwel toestaan dat de aangifte wordt ingediend voordat de aangever in staat is de goederen aan te bieden. In dat geval kan de douane een termijn voor de aanbieding vaststellen, die wordt bepaald aan de hand van de omstandigheden. Na afloop van die termijn wordt de aangifte als niet ingediend beschouwd.

3. Voor de toepassing van de leden 1 en 2, worden als aangeboden bij een douanekantoor beschouwd, goederen waarvan de aanwezigheid bij dat kantoor of op een andere door de bevoegde autoriteiten aangewezen plaats in de vereiste vorm aan deze autoriteiten is medegedeeld, zodat zij er toezicht of controle op kunnen uitoefenen.

4. De indiening van de aangifte bij het bevoegde douanekantoor moet geschieden op de dagen en uren waarop dit kantoor geopend is.

De douane kan evenwel op verzoek en op kosten van de aangever toestaan dat de aangifte buiten deze dagen en uren wordt ingediend.

5. Met indiening van de aangifte bij een douanekantoor wordt gelijkgesteld de overhandiging van deze aangifte aan de ambtenaren van dit kantoor op een andere plaats die daartoe, in het kader van de overeenkomsten tussen de bevoegde autoriteiten en de betrokkene, is aangewezen.

6. De bepalingen van dit artikel vormen geen beletsel voor de toepassing van de nationale bepalingen die de Lid-Staten op grond van artikel 36 van het Verdrag kunnen vaststellen wanneer de in een Lid-Staat ten uitvoer uit het douanegebied van de Gemeenschap aangegeven goederen over het grondgebied van een andere Lid-Staat moeten worden vervoerd.

*Artikel 6*

1. De douane mag slechts aangiften aanvaarden die voldoen aan de in artikel 3 gestelde voorwaarden. Aangiften overeenkomstig die voorwaarden worden onmiddellijk door de douane aanvaard, volgens de in iedere Lid-Staat vastgestelde vorm.

Wanneer echter op grond van artikel 5, lid 2, tweede alinea, een aangifte is ingediend voordat de goederen waarop zij betrekking heeft, bij het douanekantoor of op een andere door de douane aangewezen plaats zijn aangeboden, kan deze aangifte pas worden aanvaard nadat de goederen bij de bevoegde autoriteiten zijn aangeboden in de zin van artikel 5, lid 3.

2. De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen opdat de datum van aanvaarding van iedere aangifte met zekerheid kan worden vastgesteld ten einde te gelden als datum voor de eventuele toepassing van artikel 11.

*Artikel 7*

1. De aangever kan op zijn verzoek de aangiften die onder de in artikel 6 omschreven voorwaarden door de douane zijn aanvaard, ten aanzien van een of meer van de in artikel 3, lid 1, bedoelde vermeldingen wijzigen, onder het volgende voorbehoud:

- a) om de wijziging moet worden verzocht voordat de goederen het douanekantoor of de daartoe aangewezen plaats hebben verlaten, tenzij dat verzoek betrekking heeft op gegevens waarvan de douane de juistheid zelfs bij afwezigheid van de goederen kan nagaan;
- b) de wijziging kan niet meer worden toegestaan wanneer het verzoek wordt gedaan nadat de douane de aangever in kennis heeft gesteld van haar voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen of van de door haar zelf geconstateerde onjuistheid van de betrokken vermeldingen;
- c) de wijziging mag niet tot gevolg hebben dat de aangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

2. De douane kan toestaan of eisen dat de in lid 1 bedoelde wijzigingen worden aangebracht door indiening van een nieuwe aangifte ter vervanging van de oorspronkelijke. In dat geval moet de datum waarop de oorspronkelijke aangifte is aanvaard worden aangehouden als datum voor het bepalen van de rechten bij uitvoer van de betrokken goederen en voor de toepassing van de andere bepalingen die gelden voor de uitvoer.

#### Artikel 8

1. Zolang de goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten, mag de aangever om annulering van de betreffende aangifte verzoeken of, met name indien deze annulering op grond van de wetgeving van de betrokken Lid-Staat niet is toegestaan, om ongeldigmaking ervan.

Wanneer de douane de aangever evenwel in kennis heeft gesteld van haar voornemen om over te gaan tot een onderzoek van de goederen waarop de aangifte betrekking heeft, kan het verzoek tot annulering of ongeldigmaking slechts worden gedaan nadat het onderzoek heeft plaatsgevonden.

2. Door de douane wordt slechts toestemming gegeven tot annulering of ongeldigmaking van de aangifte voor zover de aangever:

- a) aan de bevoegde autoriteiten aantoont dat de goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten;
- b) aan die bevoegde autoriteiten opnieuw alle exemplaren van de uitvoeraangifte overlegt, alsmede alle andere documenten welke hem naar aanleiding van de aanvaarding van de aangifte zijn overhandigd;
- c) in voorkomend geval, aan de bevoegde autoriteiten aantoont dat de restituties en andere ingevolge de aangifte ten uitvoer van de betrokken goederen toegekende bedragen zijn terugbetaald of dat door de betrokken diensten de nodige maatregelen zijn getroffen om deze niet uit te bepalen;
- d) eventueel en overeenkomstig de geldende bepalingen voldoet aan de andere verplichtingen die door de bevoegde autoriteiten kunnen worden opgelegd ter regularisering van de situatie van deze goederen.

3. De annulering of ongeldigmaking van de aangifte leidt in voorkomend geval tot annulering van de afschrijvingen die zijn aangebracht op het uitvoer- of voorfixatiecertificaat dan wel op de uitvoer- of voorfixatiecertificaten, overgelegd ter staving van deze aangifte.

4. De annulering of ongeldigmaking van de aangifte belet geenszins dat de geldende strafbepalingen worden toegepast ten aanzien van eventueel door de aangever begane overtredingen.

5. Wanneer de ten uitvoer aangegeven goederen het douanegebied van de Gemeenschap binnen een bepaalde termijn moeten hebben verlaten, leidt het niet in acht nemen van die termijn tot annulering of ongeldigmaking van de betreffende aangifte, behalve indien de bedoelde termijn door de bevoegde autoriteiten wordt verlengd.

In de situatie bedoeld in de eerste alinea zijn lid 2, sub b), c) en d), en de leden 3 en 4 van toepassing.

#### Artikel 9

1. Onverminderd de andere te harer beschikking staande controlemiddelen, kan de douane alle of een deel van de aangegeven goederen aan een onderzoek onderwerpen.

2. Het onderzoek van de goederen geschiedt op de daartoe aangewezen plaats en gedurende de daartoe vastgestelde uren.

De douane kan echter op verzoek van de aangever toestaan dat de goederen op een andere plaats of gedurende andere uren dan bovenbedoeld worden onderzocht. De eventuele hieraan verbonden kosten komen ten laste van de aangever.

3. Het vervoer van de goederen naar de plaats waar zij zullen worden onderzocht, het uitpakken, het weder inpakken en alle andere behandelingen welke nodig zijn voor het onderzoek, worden door de aangever of onder zijn verantwoordelijkheid verricht. In alle gevallen komen de hieraan verbonden kosten ten laste van de aangever.

4. De aangever heeft het recht bij het onderzoek van de goederen aanwezig te zijn of zich erbij te laten vertegenwoordigen. De douane kan, indien zij dit nuttig acht, van de aangever eisen dat hij bij het onderzoek van de goederen aanwezig is of zich erbij laat vertegenwoordigen ten einde haar de nodige bijstand te verlenen ter vergemakkelijking van dit onderzoek.

5. De douane kan bij het onderzoek van de goederen monsters nemen ten behoeve van een analyse of nadere controle. De aan deze analyse of controle verbonden kosten komen ten laste van de betreffende administratieve instantie.

6. Het bepaalde in lid 5 vormt geen beletsel voor de toepassing van artikel 8, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3035/80 van de Raad van 11 november

1980 tot vaststelling van de algemene regels aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwprodukten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen <sup>(1)</sup>.

#### Artikel 10

1. De resultaten van de verificatie van de aangifte en de daarbij gevoegde documenten, al dan niet gepaard gaande met een onderzoek van de goederen, dienen als grondslag voor de berekening van de rechten bij uitvoer of van de restituties en andere bedragen bij uitvoer, alsmede voor de toepassing van alle andere communautaire bepalingen die gelden voor de uitvoer van de goederen. Indien er geen verificatie van de aangifte en de daarbij bevoegde documenten, noch een onderzoek van de goederen wordt uitgevoerd, vinden deze berekening en deze toepassing plaats aan de hand van de vermeldingen in de aangifte.

2. Het bepaalde in lid 1 vormt geen beletsel voor eventuele latere controles door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, noch voor de gevolgen die daaruit krachtens de geldende bepalingen kunnen voortvloeien, met name voor wat betreft een wijziging van het bedrag van de op de goederen toegepaste rechten bij uitvoer of van de toegekende restituties of andere bedragen bij uitvoer.

#### Artikel 11

De datum van aanvaarding van de aangifte is die welke in aanmerking moet worden genomen voor:

- a) de vaststelling van de percentages of de bedragen van de rechten bij uitvoer die eventueel op de goederen van toepassing zijn, alsmede van de andere gegevens die nodig zijn voor de berekening van die rechten;
- b) de toepassing van de andere communautaire bepalingen die gelden voor de uitvoer van de goederen.

#### Artikel 12

Onverminderd een eventuele wijziging krachtens artikel 10, lid 2, wordt het door de bevoegde autoriteiten vastgestelde bedrag van de rechten bij uitvoer door hen in de daartoe voorgeschreven administratieve vorm geboekt en, naar keuze van deze autoriteiten, medegedeeld aan de aangever of aan de persoon die hem vertegenwoordigt.

#### Artikel 13

Onverminderd de toepassing van de verbodsbepalingen of beperkende maatregelen welke eventueel voor de ten uitvoer aangegeven goederen gelden, geeft de douane slechts toestemming tot het uitvoeren van de goederen nadat zij zich er, in voorkomend geval, van heeft vergewist dat de overeenkomstig artikel 12 geboekte rechten zijn betaald, of dat hiervoor zekerheid is gesteld of uitstel van betaling is toegestaan onder de voorwaarden, bepaald bij Richtlijn 78/453/EEG van de Raad van 22 mei 1978 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende uitstel van betaling van in- of uitvoerrechten <sup>(2)</sup>.

#### Artikel 14

1. De vorm waarin de douane de toestemming tot het uitvoeren van de goederen verleent, wordt door haar vastgesteld, rekening houdend met de plaats waar de goederen zich bevinden en met de bijzondere bepalingen volgens welke zij toezicht op de goederen uitoefent.

2. De goederen waarvoor toestemming tot uitvoer is verleend, blijven onder douanecontrole tot het tijdstip waarop zij het douanegebied van de Gemeenschap verlaten.

### TITEL II

#### VEREENVOUDIGDE PROCEDURES

#### Artikel 15

1. Uiterlijk vanaf 1 januari 1984 passen de Lid-Staten geen andere vereenvoudigde procedures meer toe dan die van de artikelen 16 tot en met 20.

Uiterlijk met ingang van die datum leggen zij al deze vereenvoudigde procedures ten uitvoer voor zover zulks in het kader van hun administratieve organisatie mogelijk is.

2. De mogelijkheid om gebruik te maken van een van de in de artikelen 16 tot en met 20 omschreven vereenvoudigde procedures, is afhankelijk van een vergunning die wordt afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat waar deze procedures moeten worden gebruikt. De voorwaarden die moeten worden vervuld om een vergunning te krijgen alsmede de praktische regeling van deze procedures, worden vastgesteld door deze zelfde autoriteiten.

<sup>(1)</sup> PB nr. L 323 van 29. 11. 1980, blz. 27.

<sup>(2)</sup> PB nr. L 146 van 2. 6. 1978, blz. 19.

De bovenbedoelde vergunning kan tot bepaalde goederen worden beperkt. Zij kan incidenteel of doorlopend worden verleend. Zij kan worden ingetrokken.

3. Het gebruik van de in de artikelen 16 tot en met 20 omschreven procedures belet niet dat de douane alle door haar noodzakelijk geachte controles kan verrichten om zich van de regelmatigheid van de verrichtingen te vergewissen.

4. Onverminderd het bepaalde in artikel 13 kunnen de Lid-Statens bepalen dat hun douane-autoriteiten, indien zij zulks nodig achten, de vergunning tot de toepassing van de in de artikelen 17 tot en met 20 bedoelde vereenvoudigde procedures afhankelijk maken van het stellen van een zekerheid om te waarborgen dat de belanghebbende de op hem rustende verplichtingen die voortvloeien uit de toepassing van lid 2, eerste alinea, nakomt.

5. Tenzij in de artikelen 16 tot en met 20 anders is bepaald, is titel I van toepassing op de vereenvoudigde procedures van deze artikelen.

#### A. Vrijstelling van schriftelijke aangifte

##### *Artikel 16*

1. Onverminderd de bijzondere bepalingen betreffende briefpostzendingen en postpakketzendingen kunnen de Lid-Statens voorschrijven dat voor goederen die worden uitgevoerd zonder handelsoogmerk, alsmede voor goederen van geringe waarde, met name die welke deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers, geen schriftelijke aangifte behoeft te worden gedaan.

2. Lid 1 is niet van toepassing op goederen waarvoor een uitvoercertificaat is vereist of waarvoor om toekenning van restituties of andere bedragen bij uitvoer wordt verzocht.

#### B. Algemene, periodieke of samenvattende aangiften

##### *Artikel 17*

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 20 kunnen de bevoegde autoriteiten de aangever toestaan bepaalde gegevens van de aangifte achteraf te verschaffen of over te nemen in aanvullende aangiften, die een algemeen, periodiek of samenvattend karakter kunnen hebben.

2. De gegevens van de aanvullende aangiften worden geacht, samen met de gegevens van de aangiften waarop zij betrekking hebben, één enkele en

ondeelbare akte te vormen, die geldig is vanaf de datum van aanvaarding van de oorspronkelijke aangifte.

3. Wanneer de bij dit artikel bedoelde procedure wordt toegepast, dienen de oorspronkelijke aangiften betreffende elke partij goederen in elk geval de vermeldingen te bevatten die nodig zijn voor de identificatie van de goederen.

#### C. Vergunning tot uitvoeren vóór de indiening van de aangifte

##### *Artikel 18*

1. Indien de omstandigheden zulks rechtvaardigen, kunnen de bevoegde autoriteiten vergunning geven tot het uitvoeren van de goederen zodra zij in de zin van artikel 5, lid 3, bij het bevoegde douanekantoor zijn aangeboden, zonder dat de in artikel 3 bedoelde aangifte is ingediend.

2. Om vergunning te krijgen tot het uitvoeren van de goederen moet bij het bevoegde douanekantoor een handels- of administratief document, naar keuze van de bevoegde autoriteiten, worden ingediend dat de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke vermeldingen bevat en vergezeld gaat van een door de belanghebbende ondertekende aanvraag tot uitvoer.

Bij voornoemd handels- of administratief document dienen tevens alle andere documenten te worden gevoegd, waarvan de overlegging in voorkomend geval vereist is voor de toepassing van de communautaire maatregelen waartoe de uitvoer van de betrokken goederen aanleiding geeft.

De aanvaarding van dit handels- of administratief document door het douanekantoor heeft dezelfde juridische waarde als de aanvaarding van de in artikel 3 bedoelde aangifte.

3. Indien de omstandigheden zulks toelaten, kunnen de bevoegde autoriteiten toestaan dat de in lid 2 bedoelde aanvraag wordt vervangen door een algemene aanvraag, die betrekking heeft op uitvoerverrichtingen over een bepaalde periode. In dat geval moet in het handels- of administratief document dat overeenkomstig lid 2, eerste alinea, bij iedere uitvoer moet worden overgelegd, worden verwezen naar de vergunning die is gegeven ingevolge deze algemene aanvraag.

4. De douane kan de vergunning tot het uitvoeren van de goederen afhankelijk stellen van een onderzoek daarvan, dat wordt verricht op basis van de gegevens die zijn vermeld in het in lid 2 bedoelde handels- of administratief document.

5. De aangifte van de goederen waarvoor de in lid 1 bedoelde vergunning wordt gegeven, moet bij het bevoegde douanekantoor worden ingediend binnen de door de bevoegde autoriteiten gestelde termijn.

Voor de toepassing van artikel 11 is die aangifte geldig vanaf de datum waarop de douane het in lid 2 bedoelde handels- of administratief document heeft aanvaard.

6. Onverminderd het bepaalde in artikel 20, kan de douane toestaan dat voor de goederen algemene, periodieke of samenvattende aangiften worden ingediend. Deze aangiften zijn geldig vanaf de datum waarop de douane het in lid 2 bedoelde handels- of administratieve document heeft aanvaard.

#### *Artikel 19*

1. De bevoegde autoriteiten kunnen aan natuurlijke of rechtspersonen die dikwijls goederen uitvoeren, vergunning geven om die goederen uit hun lokaliteiten rechtstreeks uit het douanegebied van de Gemeenschap te verzenden, zonder dat de in artikel 3 bedoelde aangifte vooraf bij een bevoegd douanekantoor is ingediend.

2. Vóór het vertrek van de goederen uit zijn lokaliteiten dient de houder van de in lid 1 bedoelde vergunning:

- a) de bevoegde autoriteiten van dat vertrek in kennis te stellen, in de vorm en op de wijze als door die autoriteiten vastgesteld, ten einde de toestemming tot het uitvoeren van de betrokken goederen te verkrijgen;
- b) die goederen in zijn administratie in te schrijven. Deze inschrijving geschiedt in de vorm en op de wijze die door de bevoegde autoriteiten zijn vastgesteld. De inschrijving moet de datum waarop zij plaatsvindt alsmede de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke vermeldingen bevatten;
- c) alle documenten, met name de uitvoer- en voorfixatiecertificaten die in voorkomend geval moeten worden overgelegd als voorwaarde voor de toepassing van de bepalingen geldend voor de uitvoer van de goederen, ter beschikking van de bevoegde autoriteiten te houden.

Het vervullen van de sub a) en b) bedoelde formaliteiten heeft dezelfde juridische waarde als de aanvaarding van de in artikel 3 bedoelde aangifte.

3. Voor zover zulks geen gevolgen heeft voor de controle op de regelmatigheid van de handelingen, kunnen de bevoegde autoriteiten, in bepaalde, door de aard van de betrokken goederen en het snelle

tempo van de uitvoerhandelingen gerechtvaardigde bijzondere omstandigheden, de vergunninghouder ontslaan van de verplichting ieder vertrek van goederen aan het bevoegde douanekantoor mede te delen, mits hij aan dit kantoor alle inlichtingen verstrekt die het noodzakelijk acht om eventueel zijn recht tot het onderzoeken van de goederen te kunnen uitoefenen. In dat geval geldt de inschrijving van de goederen in de boeken van de belanghebbende als toestemming tot het uitvoeren van die goederen.

4. Wanneer het douanekantoor besluit de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, vindt dit plaats op basis van de in de administratie van de belanghebbende vermelde gegevens.

5. De aangifte van de goederen waarvoor de in lid 1 bedoelde vergunning is verleend, moet binnen de door de bevoegde autoriteiten gestelde termijn bij het bevoegde douanekantoor worden ingediend.

Voor de toepassing van artikel 11 is deze aangifte geldig vanaf de datum waarop de goederen in de administratie van de belanghebbende zijn ingeschreven.

6. Wanneer gebruik wordt gemaakt van de bepalingen van dit artikel, is artikel 18, lid 6, eveneens van toepassing.

7. De inschrijving van de goederen in de administratie van de belanghebbende, als bedoeld in lid 2, sub b), kan worden vervangen door iedere andere door de bevoegde autoriteiten vastgestelde formaliteit die soortgelijke garanties biedt.

#### **D. Gehele of gedeeltelijke vervanging van de vermeldingen op de aangifte door gegevens in code**

#### *Artikel 20*

1. De bevoegde autoriteiten kunnen de aangever toestemming verlenen de vermeldingen op de in artikel 3 bedoelde schriftelijke aangifte, met het oog op computerverwerking, geheel of gedeeltelijk te vervangen door de toezending aan het daartoe aangewezen douanekantoor van gecodeerde of in enige andere door de bevoegde autoriteiten voorgeschreven vorm gestelde gegevens, welke overeenstemmen met de voor de schriftelijke aangiften vereiste vermeldingen.

2. De wijze waarop de toezending van de in lid 1 bedoelde gegevens dient te geschieden, wordt door de bevoegde autoriteiten vastgesteld.

## TITEL III

*Artikel 22*

## SLOTBEPALINGEN

*Artikel 21*

1. Het Comité algemene douanevoorschriften, bedoeld in artikel 24 van Richtlijn 79/695/EEG van de Raad van 24 juli 1979 inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen <sup>(1)</sup>, kan iedere aangelegenheid betreffende de toepassing van deze richtlijn behandelen, die door zijn voorzitter op diens initiatief, dan wel op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde wordt gesteld.

2. De bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van de artikelen 3 tot en met 9, artikel 10, lid 1, artikel 13, artikel 14, lid 2, en de artikelen 17 tot en met 20 van deze richtlijn worden vastgesteld volgens de procedure, neergelegd in artikel 26, lid 2 en lid 3, van Richtlijn 79/695/EEG.

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op 1 januari 1983 aan deze richtlijn te voldoen.

2. Elke Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de maatregelen die hij treft voor de toepassing van deze richtlijn. De Commissie deelt deze inlichtingen aan de overige Lid-Staten mede.

*Artikel 23*

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 24 februari 1981.

*Voor de Raad*

*De Voorzitter*

G. BRAKS

---

<sup>(1)</sup> PB nr. L 205 van 13. 8. 1979, blz. 19.